26/02/2021

“Ο αόρατος πόλεμος!”

/ Γνώμες

Γράφει η Αντωνιάδου Αθηνά, Κοινωνιολόγος / Blogger , Freelance writer

Η Τουρκία φοβάται τις αξίες και τα σύμβολα που είναι ικανά να ενώσουν τον απανταχού ελληνισμό και αυτό γιατί γνωρίζει πολύ καλά πως οι Έλληνες όντας ενωμένοι δεν κάνουν απλώς θαύματα, γίνονται μικροί θεοί. Η αλήθεια βέβαια είναι πως το παραπάνω δεν είναι μόνο διαπίστωση της νέο-οθωμανικής Τουρκίας και του Ερντογάν, αλλά κάτι που το γνωρίζουμε και εμείς καλά.

Παρά, λοιπόν, τα παραπάνω η γνωστή σε όλους μας ελίτ προσπαθεί να μας οδηγήσει για άλλη μια φορά στο δρόμο της λήθης, εάν όχι της διαστρέβλωσης ακόμη και της ίδιας μας της ιστορίας, ακόμη και της αξίας των συμβόλων που μας αντιπροσωπεύουν και που σίγουρα δεν είναι 200 ετών μόνο.

Αλήθεια τι θα ήταν οι Έλληνες χωρίς σημαία, χωρίς αντρειοσύνη, χωρίς πίστη στις αξίες της πατρίδας της ελευθερίας και της δημοκρατίας;

«Βλέπουν τον σταυρό και δαιμονίζονται» είχε πει μεταξύ άλλων ο Μακαριστός Χριστόδουλος το 1992. Και αυτό όχι γιατί απλά βίωσε και ο ίδιος την επίθεση που είχε ξεκινήσει κατά των ιερών συμβόλων που κοσμούν δημόσια κτίρια (δικαστήρια, σχολεία, νοσοκομεία, ακόμη και τις στρατιωτικές μονάδες), κατά της προσευχής στα σχολεία, κατά του μαθήματος των Θρησκευτικών και γενικά κατά της

χριστιανικής και ορθοδόξου πίστεώς μας, αλλά γιατί από τότε είχε φανεί η ικανότητά του να βλέπει όλα όσα θα επακολουθήσουν. Λίγα χρόνια αργότερα ο λόγος του Μακαριστού Χριστόδουλου αποδείχτηκε όχι απλώς διδακτικός, (σ.σ. σίγουρα όχι καινοφανής, αντιδραστικός ή ακόμη και παρεμβατικός όπως υποστήριζαν κάποιοι μοντερνιστές) αλλά και προφητικός τόσο για τα εθνικά ζητήματα όσο και για τα κοινωνικά.

Γιατί θεωρείται καίρια η σύνθλιψη συμβολικών μνημείων στη σφαίρα της γεωστρατηγικής ;

Έχοντας ως δεδομένο την ύπαρξη διαφόρων ειδών πολέμου και όχι απλώς τον συμβατικό, ευκολονόητο είναι πως υπάρχουν συμβολικά μνημεία, ιστορικά οικοδομήματα τα οποία εκτός του ότι κρατούν ζωντανή την ιστορία και την ταυτότητα ενός τόπου, είναι απολύτως ικανά να ενώσουν και να εμψυχώσουν τους απογόνους ενός έθνους.

Η στρατηγική της προπαγάνδας, του φόβου και της στρατολόγησης.

Όταν το 2016 Συριακές κυβερνητικές δυνάμεις, με τη βοήθεια ρωσικών αεροπορικών επιδρομών, ανακατέλαβαν την ιστορική Παλμύρα από το Ισλαμικό Κράτος κλήθηκαν ειδικοί να αξιολογήσουν τις ζημιές στα αρχαία μνημεία και τα έργα τέχνης της πόλης. Ο ISIS είχε καταστρέψει με απίστευτη βαρβαρότητα πολλούς αρχαιολογικούς χώρους, αρπάζοντας μερικά έργα τέχνης για οικονομικό κέρδος και καταστρέφοντας πολλά άλλα ώστε να κερδίσει την προσοχή στον πόλεμο της προπαγάνδας, σπέρνοντας τον φόβο.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η Μονή του Προφήτη Ηλία, πέτρινο μοναστήρι ηλικίας 1.400 ετών κοντά στη Μοσούλη στο βόρειο Ιράκ, το οποίο ισοπεδώθηκε από το Ισλαμικό κράτος σαν μνημείο «αλλοθρήσκων». Επρόκειτο για το παλαιότερο χριστιανικό μοναστήρι στο Ιράκ, ενώ είναι γνωστό ως το μέρος που έλαβε χώρα η σφαγή χριστιανών μοναχών που αρνήθηκαν να ασπαστούν το Ισλάμ, το 1743. Επιπρόσθετα η Παλμύρα λεηλατήθηκε με ανήλεο τρόπο αφού σύμφωνα με το Συριακό Παρατηρητήριο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα το Ισλαμικό Κράτος τοποθέτησε νάρκες γύρω από δύο ναούς, άνω των 2.000 ετών έκαστος. Και ενώ έχει καταστραφεί το σύνολο των ανεκτίμητων Μνημείων Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO οι Ισλαμοφασίστες δεν σταμάτησαν εκεί. Αίσθηση είχε προκαλέσει τον Ιούλιο του 2019 φωτογραφία που αποτύπωνε βομβαρδισμένη την κύρια πρόσοψη της Παναγίας των Ορθόδοξων Σύρων στην πόλη Καμισλί, (επρόκειτο για στοχευόμενο χτύπημα) με τους Σύριους να σπεύδουν να επανατοποθετήσουν τον γκρεμισμένο σταυρό ανάμεσα στα χαλάσματα.

Η διπλωματία των συμβόλων.

Το Κρεμλίνο δεν κάνει τίποτα τυχαία. Έτσι λοιπόν σε πολυσυζητημένη συνάντηση που είχαν αρχές Μαρτίου του 2020 ο Ρώσος Πρόεδρος Πούτιν με την Τουρκική αντιπροσωπεία φρόντισε και εφήρμοσε με άριστο τρόπο τη διπλωματία των συμβόλων. Στα πλαίσια αυτά υποδέχτηκε τον πρόεδρο Ερντογάν και την αντιπροσωπεία του στην αίθουσα με το μεγάλο και επιβλητικό άγαλμα της Αικατερίνης Β΄ της Ρωσίας (Μεγάλη Αικατερίνη, 2 Μαΐου 1729- 17 Νοεμβρίου 1796). Υπήρξε σπουδαία αυτοκράτειρα της Ρωσίας, η πολιτική της οποίας συνδέθηκε στενά με την αναγέννηση του ελληνικού βίου λόγω της συνθήκης του Κιουτσούκ-Καϊναρτζή.

Η αυτοκράτειρα πολέμησε με μεγάλο σθένος και γενναιότητα την Οθωμανική Αυτοκρατορία, ενώ στον Ρωσοτουρκικό πόλεμο κατέλαβε την Αζοφική, την Κριμαία και τη Βεσσαραβία. Τελικά οι Ρώσοι μετά από επιδρομή στη Μολδαβία νίκησαν τους Οθωμανούς στη Βουλγαρία. Οι Οθωμανοί αναγκάστηκαν να ζητήσουν ειρήνη και στις 21 Ιουλίου 1774 υπογράφτηκε η ομώνυμη Συνθήκη ειρήνης. (σ.σ Η Κριμαία είναι έως και σήμερα ένα μεγάλο σημείο τριβής και αντιπαράθεσης της Τουρκίας με τη Ρωσία, γι αυτό και φρόντισε από μεριάς της η Ρωσία μέσω της διπλωματίας των συμβόλων αφενός να δείξει την αποφασιστικότητα της αφετέρου να υπενθυμίσει στην Τουρκία τι συνέβη ιστορικά όταν κατέληξαν στο πεδίο της μάχης).

Το σύμβολο των συμβόλων ως λάφυρο.

Ήταν Ιούλιος (10.07.2020), όταν η Αγία του Θεού Σοφία μετετράπη σε Τζαμί, καταλήγοντας άλλο ένα λάφυρο του Ερντογάν (ο ίδιος μάλιστα αναφέρθηκε στην εν λόγω μετατροπή ως «το στέμμα του 2020».).

Αναμφισβήτητα ο Ερντογάν έχει γράψει τόμους στην καταπάτηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων ενώ πολλοί υποστηρίζουν πως θα έπρεπε να καθίσει στο εδώλιο για την έμμεση ή άμεση ευθύνη του σε σωρεία εγκλημάτων πολέμου (θηριωδίες στο Αφρίν, κόψιμο των νερών του Ευφράτη, αλλά και για την γεννώμενη εισβολή του μαζί με ισλαμοφασίστες μισθοφόρους σε Αφρική, Λιβύη, Αρμενία αλλά και στο Κουρδικό λαό).

Υπάρχει η πεποίθηση δε από αρκετούς πως έχει συχνά εφιάλτες λόγω του πραξικοπήματος της 16ης Ιουλίου του 2016. Τι ειρωνεία; Ιούλιος ήταν και τότε… Ιούλιος ήταν και όταν η Τουρκία εισέβαλε στην Κύπρο (20.07.1974) υποστηρίζοντας τότε ότι επρόκειτο για «ειρηνική επέμβαση» κι όχι για εισβολή. Με τον ίδιο τρόπο που σήμερα αναφέρεται σε “ειρηνευτική” ζώνη στη Συρία, ή

άλλως επιχείρηση “Πηγή Ειρήνης” ή “Κλάδο Ελαίας”, για τη δήθεν αποστολή ειρηνευτικών δυνάμεων στην Αρμενία, Λιβύη, γενοκτονία Κούρδων, Γεζίντι, Αφρίν…

Φαίνεται, λοιπόν, πως εφαρμόζει με πίστη τη διπλωματία των συμβόλων. Όπως αναφέρθηκε άλλωστε και στην αρχή ξέρει πολύ καλά την αξία τους (των συμβόλων) για τους Έλληνες, όπως βέβαια γνωρίζει πως η πλειοψηφία του Τουρκικού λαού έχει ακόμη βαθιά μέσα της ζωντανό το όραμα και την ανάγκη της αναβίωσης μιας μεγάλης, πλουσιοπάροχης Οθωμανικής αυτοκρατορίας. Μια ανάγκη που όλο μεγαλώνει ως ελπίδα και όνειρο για καλύτερη ζωή, αφού πλέον η καθημερινότητα του λαού γίνεται ολοένα και πιο σκληρή στη μάχη του «Halk Ekmek» (ψωμί του λαού). Αυτό ακριβώς είναι που εκμεταλλεύεται και ο Ερντογάν, την ανάγκη, τον ανθρώπινο πόνο, την έλλειψη παροχής παιδείας και όλα αυτά τα παντρεύει με το πιο πικάντικο μπαχαρικό που λέγεται «φανατισμός». Όμως ξεκάθαρα, δεν εκμεταλλεύεται μόνο αυτά τα στοιχεία η Τουρκία και σίγουρα δεν είναι μόνη στα σχέδια της.

Οι δακρύβρεχτες δηλώσεις.

Αυταπατώνται κάποιοι, αν νομίζουν, πως έχουμε ξεχάσει τις δακρύβρεχτες δηλώσεις των Ευρωπαίων για τη βεβήλωση της Αγίας Σοφίας, τις δήθεν προειδοποιήσεις για οικονομικές κυρώσεις, παύση τελωνειακών διευκολύνσεων κ.α, οι οποίες ήταν απλώς ένα καλοστημένο παιχνίδι για εσωτερική κατανάλωση μέχρι να πέσουν οι τόνοι και να ξεχαστεί. Και αφού πέρασαν 6 μήνες, γίνεται πλέον αντιληπτό το κακοπαιγμένο θέατρο, αλλά και οι αληθινές προθέσεις των Ευρωπαίων. Όμως τα δάκρυα της Αγίας του Θεού Σοφίας δεν στέγνωσαν, οι άγγελοι κλαίνε κρυμμένοι πίσω από τις κουρτίνες που τοποθετήθηκαν, ενώ η μεγαλοπρέπεια της θρηνεί ησύχως, όπως της αρμόζει.

Ο αόρατος πόλεμος.

Γιατί όμως είναι τόσο σημαντικά κάποια σύμβολα, μνημεία που ενώνουν, εμψυχώνουν και είναι άμεσα συνδεδεμένα με την ιστορία της Ελλάδας; Δράττω της ευκαιρίας των 200 χρόνων από την Επανάσταση και δίνω την απάντηση ως εξής: Η επανάσταση και οι άνθρωποί της εμπνεύστηκαν και πήραν δύναμη από τα σύμβολα, τα μνημεία, το χώμα, το νερό, τις αξίες και βέβαια η επανάσταση είχε εθνικό και θρησκευτικό χαρακτήρα. Ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ήταν αυτός που ευλόγησε τη σημαία της επανάστασης, ενώ οι Έλληνες επαναστάτες ορκίζονταν στο Θεό για αυτήν.

Όπως άλλωστε έγραφε ο Αλέξανδρος Υψηλάντης στην Προκήρυξη της 24ης Φεβρουαρίου του 1821«Μάχου υπέρ Πίστεως και Πατρίδος».

Η αδιαφορία λοιπόν γι΄αυτά μπορεί μόνο να οδηγήσει «ύπουλα» στη λήθη της ιστορίας και αυτή είναι η μάχη που πρέπει να κερδηθεί.